

EUPV i Compromís han de ser votats, cadascun, per quatre censats de cada cent

Es preveu que tant el PP com el PSPV-PSOE perdran vots sobre l'any 2007

pes als comicis d'aquest tipus és pels volts del 5%—, Compromís troba ací un entrebanc important.

D'ací ve que s'hagen decantat per una cara coneguda —i molt relacionada amb EUPV, com a ex-coordinador general i portaveu a les Corts que fou, a més d'ex-secretari general del Partit Comunista del País Valencià—, Joan Ribó, a València, i una altra de més jove però amb molta projecció els darrers temps, Mireia Mollà, com a número 2 de Compromís a les eleccions locals d'Elx.

Pel que fa a Esquerra Unida, les visites del coordinador general estatal, Cayo Lara, han estat una constant d'ençà que va prendre possessió del càrrec en substitució de Gaspar Llamazares, que, certament, tenia molt més bona sintonia amb els escindits d'Iniciativa que no amb la nova cúpula dirigent d'EUPV. Lara sovinteja ciutats mitjanes i grans on hi ha el graner de vots principal de la formació, que presenta la meitat de candidatures locals que Bloc-Compromís.

Projeccions. Sobre cens, el PP de Francisco Camps va obtenir l'any 2003 el 33,5% de les paperetes, i el 2007, el 36,5%. Els socialistes, amb Joan Ignasi Pla al capdavant, van arribar al 25,5% ara fa vuit anys i a només el 24%, ara fa quatre anys. Els uns i els altres cauran en aquest apartat, perquè els efectes dels casos de corrupció que assetgen el PP duren votants

seus a l'abstenció —no pas a votar els partits de l'oposició, tret de l'opció pintoresca que serà Unión Progreso y Democracia (UPD)—, mentre els socialistes també perdran votants respecte al 2007: seran els grans perjudicats dels efectes de la crisi econòmica valenciana, especialment severa, i també es ressentiran del baix nivell de coneixença del seu líder actual, Jorge Alarte. Hi ha camp per recórrer, doncs, i és ací on Esquerra Unida i Compromís tenen força més possibilitats que no ara fa un any o dos, quan el parlament valencià semblava destinat a partir-se en dos formatgets.

Si EUPV i Bloc retornaren a gaudir dels vots que el 2003 van obtenir en solitari, i sempre que PP i PSPV-PSOE perden una mica de pistonada, els uns i els altres en formaran part. Fins i tot podria haver-hi un escenari de majoria absoluta ajustada, si Camps perd tres de cada 36 vots que va recollir el 2007. Jorge Alarte, que es conformaria a no renovar tres de cada 24 dels seus, fins i tot podria escurçar diferències amb el PP. És en els vots restants, en aquests tres que deixen enrere els socialistes, on Esquerra Unida i sobretot Compromís es disputen l'accés a les Corts. Si en fidelitzen uns quants, ho tindran costera avall: haurà baixat la participació i ells hauran aprofitat el desgast del PSOE. Si, per contra, se situen més a prop dels 100.000 vots que no dels 125.000, ni una participació del 67% no els salvarà la vida.

L'objectiu d'Esquerra Unida i Bloc, per tant, consisteix a fer anar a les urnes 4 persones de cada 100, cadascun. Si de cada 100 electors censats, 4 opten per EUPV i 4 més per Compromís, serà factible de repetir un mapa electoral com l'actual, amb quatre grups i una majoria absoluta que, malgrat ser còmoda, no ho serà tant com les del PP murcià o madrileny. Sempre hi haurà aquest consol, per als nòmades opositors valencians que no saben ben bé per quin punt del Sàhara transiten, si més a prop de la mar o si cada cop més terra endins. Un pelegrinatge dur, molt dur, en què només cada cert temps seuen a taula per a menjar. Qui no siga capaç de traure noves forces, corre el risc de perdre el pas i caure defallit.

Víctor Maceda

FRANCS I CAMPS

Tres setmanes abans de les eleccions, quines sensacions teniu?

—Tinc molt bones sensacions perquè farem història i trenquem el bipartidisme, que és l'estratègia que tenen els partits centralistes a casa nostra. Crec que traurem uns resultats electorals molt dignes tant a l'àmbit autonòmic com al municipal. Traurem un grup parlamentari de la mateixa dimensió que tenim ara, tot i que és evident que juguem en inferioritat de condicions respecte als partits centralistes. La fita que ens marquem és un grup parlamentari de sis o set diputats. A les municipals hem presentat 290 candidatures i 30 d'adherides, tindrem 12.000 persones en campanya i esperem obtenir uns 400 regidors.

—Amb una participació entre el 63% i el 64%, el marge per a superar el llistó del 5% és de 110.000 vots. L'any 2003, l'última volta que us presentàreu sols a les eleccions autonòmiques, va obtenir-ne 114.000. La cosa va realment justa...

“El PP i el PSOE ens han dut al desastre econòmic, social i ambiental”

Enric Morera (Oliva, Safor, 1964) està segur que Compromís entrarà a les Corts el dia 22 de maig i obtindrà sis o set escons. “El PP i el PSOE comparteixen l’objectiu d’empobrir el poble valencià” afirma el cap de llista de la coalició.

—No, no va justa, perquè hem crescut com a Bloc i com a coalició. Considere que som més coneguts i tenim

més presència al territori. Per una altra banda, el poble valencià ha vist com el Partit Popular i el PSOE ens han dut al

desastre econòmic, social i ambiental. L’única alternativa a favor del País Valencià i per a no ser una comunitat de segona és el Bloc-Compromís.

—Durant la primera part de la legislatura, Mònica Oltra va ser la cara visible de Compromís i en aquell temps va aconseguir una presència mediàtica important que ha beneficiat el grup. Ara, en canvi, el cap de llista sereu vós. No us fa por que això genere confusió entre el vostre electorat?

—No, al contrari, perquè la filosofia de Compromís es basa en l’equip. Mònica Oltra és un actiu, com també ho és Mireia Mollà, Josep Maria Pañella... Tots juguem a favor del mateix equip i fem força en una direcció.

—Què voleu dir amb el lema “Som com tu”?

—Que nosaltres no som del sistema, que no som a l’esfera del centralisme bipartidista, que som com la gent. Tot això ho hem demostrat fins ara fent propostes positives. En canvi, PP i PSOE han demostrat que responen a superestructures i que els seus càrrecs fan política per a perpetuar-se i no per a respondre als problemes dels ciutadans.

—Una qüestió candent és la del finançament. Ahir presentàreu el vostre programa. Segons que dieu, necessitem “un finançament autonòmic basat en un concert econòmic solidari amb l’estat”. Podeu concretar-ho una miqueta més?

—PP i PSOE comparteixen l’objectiu d’empobrir el poble valencià. En els diversos models de finançament, els valencians sempre hem donat més que no hem rebut. El PIB valencià s’ha situat al 88% del PIB espanyol. Així i tot, continuem pagant i això Alarte ho ha aplaudit. En tant que país empobrit, reclamem solidaritat i poder gestionar els nostres recursos. Ni PP ni PSOE no han defensat els interessos dels valencians.

—El PP valencià té intenció d’acudir als tribunals per a reclamar els fons de competitivitat que el Ministeri d’Economia ens nega. Què en penseu?

—És evident que el govern del PSOE actua com un morós pel que fa al fons de competitivitat. Alhora també és cert que el PP ha tingut l’oportunitat de reclamar des del deute històric fins a un nou model de finançament, tal com

“Tenim un projecte progressista i de País Valencià. Amb partits centralistes i de dretes és difícil que ens hi entenguem”

nosaltres vam proposar, i no ho ha fet. Per tant, la posició d'ara del PP forma part del seu victimisme hipòcrita. Això li dóna bons resultats electorals però és un desastre per al nostre poble.

—Una de les principals urgències que tenen ara mateix les administracions públiques és el sanejament de les arquitectures públiques. Quines solucions proposeu des de Compromís?

—En primer lloc, cal un bon govern que no balafie els nostres recursos, com ha fet el PP. En segon lloc, cal el concert econòmic solidari. Compromís ha reclamat els 3.400 milions d'euros que, d'acord amb un estudi d'experts triats per les Corts valencianes, se'ns deuen per competències transferides i no finançades durant el període 2001-2008. El PP no ha volgut exigir aquesta quantitat a l'estat, tot i tenir l'estudi sobre de la taula. Nosaltres, en canvi, sí que ho hem demanat i hem proposat esmenes per a obtenir inversió pública territorialitzada superior a un punt del PIB, ateses les circumstàncies que té el nostre país.

—Heu criticat la intenció de la Generalitat de retallar funcionaris. Els vostres socis a Catalunya, CiU, han optat per fer front al dèficit per la via de retallar prestacions socials. Quina opinió us mereix això?

—Nosaltres no som partidaris de retallades en serveis públics bàsics. És evident, alhora, que cal fer estalvi i s'ha de governar amb austeritat. Això ho proposarem perquè pensem que es pot estalviar sense tocar els serveis públics bàsics. Dit això, cal afegir que el govern espanyol ha actuat com un morós que vol centrifugar el dèficit cap a les comunitats autònomes. El culpable del dèficit és Zapatero, que va fer propostes demagògiques i de dretes. Ara els responsables autonòmics es troben obligats a retallar.

—En cas que es poguera formar un govern progressista, quins elements haurien de ser-hi presents perquè Compromís hi prenguera part?

—Nosaltres tenim voluntat de govern i per això reclamem el vot dels

progressistes. Perquè entre la dreta que ens governa i els qui fan política de dretes, som els únics que podem fer polítiques progressistes i a favor del País Valencià. Tota la resta és centralisme subordinat al poder central i polítiques de dretes. Nosaltres ja governem a l'àmbit municipal, ho fem bé i considerem que estem preparats per a governar aquest país.

—Hi ha uns quants votants que estan desconcertats. Van votar amb molta il·lusió Compromís [EU, Bloc, els Verds – Esquerra Ecologista i Izquierda Republicana] l'any 2007 i ara troben que tot allò se n'anà en orris i que han de decidir entre votar la Coalició Compromís [Bloc i Iniciativa] o Esquerra Unida...

—... Això ja ho vaig respondre a la darrera entrevista a EL TEMPS. Girem full, per favor.

“Els responsables que no puguem veure TV3 són el Partit Popular i el PSOE”

—Seria bo que es donara resposta a la gent que no entén aquell episodi o que no el va seguir de prop i ara haurà de decidir entre dues paperetes...

—... Ho hem explicat per activa i per passiva i crec que és aigua passada. Mirem al futur.

—...

—...

—I per què una persona que va votar Compromís fa quatre anys hauria de votar-vos a vosaltres i no Esquerra Unida?

—Nosaltres som un projecte polític de casa i no estem subordinats a cap estratègia forastera.

—Us disputareu l'espai polític amb Esquerra Unida...

—No ho crec, el disputarem amb el PSOE, que ha traït els progressistes valencians i fa polítiques de dretes. És evident que també ens disputarem vots amb Esquerra Unida, però és una franja de vots molt reduïda. Volem que ens vote la gent que vol un País Valencià i no una comunitat ofrenadora i de segona divisió.

—Compromís és una aposta d'esquerres?

—Compromís és una aposta diversa on hi ha valencianistes, progressistes, ecologistes i gent d'esquerra.

—Us agradaria que Esquerra Unida entrara a les Corts Valencianes?

—M'agradaria que, davant el bipartidisme, hi haguera molta pluralitat a les Corts Valencianes.

—Què passaria en l'hipotètic cas que la Coalició Compromís no entrara a les Corts Valencianes? Mantindrieu l'aliança amb Iniciativa?

—Eixe és un escenari que no preveiem, perquè totes les enquestes ens deixen més a prop del 10% dels vots que no del 5%.

—Hi ha enquestes que apunten a un augment d'escons del PP, malgrat els casos de corrupció. Quina interpretació en feu?

—Això seria negatiu per a la democràcia valenciana. Aquí s'ha fet molta feina perquè hi haguera només bipartidisme, blanc o negre, PP o PSOE. El PP és una maquinària mediàtica i política molt forta i ha teixit una sòlida xarxa de clientelisme.

—En aquest context, com pensa fer campanya, un grup minoritari com Compromís?

—Nosaltres hem fet i continuem fent política de proximitat. Volem estar amb la gent i parlar-hi. Eixa és la nostra fortalesa.

—Si el PSPV tinguera una mínima possibilitat de governar, hi donaríeu suport?

—Nosaltres tenim un projecte progressista i de País Valencià. Amb els partits centralistes i que practiquen polítiques de dreta, és molt difícil que arribem a entendre'ns-hi.

—No veieu, doncs, cap diferència entre Alarte i Camps.

—Quant a les polítiques que representen, hi veig molt poques diferències. Les polítiques socials, econòmiques i nacionals de l'un i de l'altre són les dues cares d'una mateixa moneda. Personalment i quant a valors democràtics, sí que n'hi veig, de diferències.

—El dissabte 16 d'abril hi hagué la manifestació en commemoració del 25 d'Abril convocada per Acció Cultural en què, entre més coses, es demanava la recuperació del senyal de TV3. No hi va ser present. Per què?

—En primer lloc, la nostra coalició va ser-hi present. En segon lloc, crec que la manifestació s'enfocà malament, tal com vaig dir a Eliseu [Climent, president d'Acció Cultural]. Si s'haguera fet a la porta de la Moncloa, jo hi hauria anat perquè els responsables que no puguem veure TV3 són el PSOE i el PP. A més s'enfocava malament perquè nosaltres no defensem TV3. Nosaltres defensem la nostra Ràdio Televisió Valenciana, que és a les mans del PP però que és nostra. I a partir d'aquí reivindicuem l'intercanvi televisiu i l'espai de comunicació. El projecte estratègic del PP i del PSOE és anul·lar l'espai de comunicació i fomentar la divisió entre catalans i valencians. No s'ha d'oblidar que [José] Montilla va enganyar Eliseu Climent i que ha estat el PSOE que ha blocat la tramitació de la iniciativa legislativa popular al Congrés. De manera que, com que la manifestació s'havia enfocat malament, vaig preferir anar a les Trobades d'Escola Valenciana.

—En tot cas, és el PP que ha obligat a tallar les emissions.

—Sí, sí. I és el PSOE que no ha fet res per a resoldre el marc legislatiu.

Violeta Tena

PRATS I CAMPS

“Som a temps de recuperar i unir les nostres caixes”

Marga Sanz, coordinadora general d'Esquerra Unida del País Valencià (EUPV), encapçala per primera vegada la candidatura a les Corts. Ben segura que la formació superarà el 5%, proposa mesures econòmiques d'impacte.

“Trebball, honradesa i igualtat” és el vostre lema. Tres paraules que pronuncia molt, per exemple, el conseller i portaveu del PP a les Corts, Rafael Blasco.

—Els les diuen tot sovint, sí, però les seues polítiques hi són contràries. Si no, Camps, Ripoll, Fabra i molts més càrrecs públics no serien encausats: a les llistes a les Corts, n'hi ha deu. Contradiuen el codi ètic que van signar a Palma; d'honradesa, en tenen ben poca. Pel que

fa a la igualtat, Caritas ha afirmat que el 24% dels valencians són al llindar de l'exclusió social. I, quant als desocupats, continuen creixent: ja n'hi ha mig milió, i 20.000 famílies no han pogut pagar la seua hipoteca.

—Des del 1999 que EUPV no compareixia als comicis valencians amb el seu nom. Us fa més visibles, això?

—Acabem de complir 25 anys, som a la memòria col·lectiva del votant. Mai no hem desaparegut, el nostre nom i el